

Słowo Boże: Rz 8,35-39; 9,1-3

Zdarzenia - Słowo Boże: Rz 8,35-39; 9,1-3

Tytuł	Słowo Boże: Rz 8,35-39; 9,1-3
Kiedy	Śr, 30. wrzesień 2026

Opis

Słowo Boże:	Rz 8,35-39; 9,1-3
-------------	-------------------

"Któż nas może odłączyć od Miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień, uważają nas za owce przeznaczone na rzeź. Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani Aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od Miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. ... Prawdę mówię w Chrystusie, nie kłamię, potwierdza mi to moje sumienie w Duchu Świętym, że w sercu swoim odczuwam wielki smutek i nieprzerwany ból. Wolałbym bowiem sam być pod klątwą (odłączony) od Chrystusa dla (zbawienia) braci moich, którzy według ciała są moimi rodakami."

P: Oto Słowo Boże! — W: Bogu niech będą dzięki!

Pomoc w rozważaniach:

- Św. Paweł w tym Słowie Bożym ukazuje nam Wielkość, Moc i Potęgę tej Miłości, którą Duch Święty wlał w niego. Św. Paweł ukazuje tu również nierozdzielność tej Miłości, dzięki której nikt i nic nie może go oderwać od Miłości Chrystusowej, a zarazem od miłości braterskiej do swoich rodaków. Dlatego powiada, że cierpi z tego powodu, iż Izraelici nie chcą uznać Jezusa jako od wieków zapowiedzanego Zbawiciela.

- Życie i zdrowie cenimy zazwyczaj jako największe dobro na ziemi. Gdy zagraża więc naszemu życiu ciężka choroba lub inne niebezpieczeństwa szukamy wówczas pomocy u Boga i u ludzi. Bóg pomaga nam bezpośrednio przez Swoją Łaskę lub powołuje odpowiednich ludzi, aby w braterskiej miłości udzielali pomocy innym. Bóg w Swojej Nieskończonej Miłości obdarowuje też wielu ludzi różnym powołaniem i odpowiednimi Łaskami, które uzdalniają ich do niesienia szczególnej pomocy ludziom znajdującym się w różnych potrzebach. - Tak więc, dla przykładu, w historii Kościoła, aż do dziś Bóg powołuje różne zgromadzenia zakonne, obdarzając je różnymi charyzmatami, aby w ten sposób spełniały one takie czy inne zadania, które przyczynią się do wypełnienia Odwiecznych Planów Jego Świętej Woli. **"Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, On napełnił nas wszelkim Błogosławieństwem duchowym na Wyżynach Niebieskich - w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego Obliczem. Z Miłości przeznaczył nas dla Siebie jako przybranych Synów przez Jezusa Chrystusa, według postanowienia Swej Woli, ku Chwale Majestatu Swej Łaski, którą obdarzył nas w Umilowanym. W Nim mamy odkupienie przez Jego Krew - odpuszczenie występków, według bogactwa Jego Łaski. Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej**

mądrości i zrozumienia, przez to, że nam oznajmił tajemnicę Swej Woli według Swego Postanowienia, które przedtem w Nim powziął dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co w Niebiosach, i to, co na ziemi. W Nim dostąpiliśmy udziału my również, z góry przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje wszystkiego zgodnie z zamysłem Swej Woli, po to, byśmy istnieli ku Chwale Jego Majestatu - my, którzyśmy już przedtem nadzieję złożyli w Chrystusie. W Nim także i wy usłyszawszy Słowo Prawdy, Dobrą Nowinę waszego zbawienia, w Nim również uwierzyliście i zostaliście naznaczeni pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. On jest zadatkiem naszego Dziedzictwa w oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni własnością Boga, ku Chwale Jego Majestatu." (Ef 1,3-14).

- Z dzisiejszego Słowa Bożego dowiadujemy się o najwyższym stopniu miłości bliźniego, jaki osiągnął w swym życiu św. Paweł Apostoł, a o którym poucza sam Jezus: **"Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich."** (J 15,13). Św. Paweł był gotów nawet swe życie wieczne ofiarować za braci, aby tylko uwierzyli w Chrystusa i zostali zbawieni.

- Pierwszym i jedynym, który ofiarował Swe Życie nie tylko za przyjaciół i braci, ale nawet za swoich nieprzyjaciół, jest JEZUS ! Wszyscy inni męczennicy są tylko Jego wiernymi sługami i naśladowcami. - Jednym z wielu współczesnych tego przykładów jest życie i śmierć świętego Maksymiliana Kolbe. Jego i wszystkich innych ofiara przyczyniła się do nawrócenia wielu ludzi. - Ilu ludzi jednak żyje dziś jeszcze w ciemnościach grzechu, w zatwardziałości serca, w egoistycznym skąpstwie, opływając jednocześnie w wielkie bogactwa materialne, podczas gdy inni, często obok nich, cierpią biedę a nawet nędzę. - Dziś Kościołowi, chyba w szczególnie sposób i być może więcej niż kiedykolwiek, potrzeba nie tyle nowych profesorów czy doktorów, lecz prawdziwych Świętych! Jeżeli jednak ci profesorzy czy doktorzy, będą zarazem świętymi, to możemy za św. Pawłem powtórzyć: **"Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, On napełnił nas wszelkim Błogosławieństwem duchowym na Wyżynach Niebieskich - w Chrystusie!"**

- Dzięki Bogu są jednak tacy wśród papieży, kardynałów, biskupów, kapłanów, diakonów, zakonników, zakonnic i innych wierzących w Chrystusa tzw. ludzi świeckich - a są ich na pewno niezliczone rzesze - którzy rozumieją swoje powołanie do świętości i osiągnęli najwyższe stopnie miłości braterskiej, oddając za innych nawet swoje własne życie! W osiągnięciu tego pomagała im wyjątkowa siła, którą czerpali ze zjednoczenia z cierpiącym Jezusem, w Miłości Ducha Świętego, wypełniając wiernie, do końca, Wolę Ojca Niebieskiego, w pełnym zawierzeniu i zaufaniu Opatrzności Bożej.

- Zobaczmy jeszcze, jakie to skarby w swym sercu miała bł. S. Faustyna, która pisze: "Mistrzu mój, spraw w moim sercu to, abym nie wyczekiwała pomocy od nikogo, ale starać się będę, aby innym zawsze nieść pomoc, pociechę i wszelką ulgę. Mam zawsze otwarte serce na cierpienia innych i nie zamknę serca swego na cierpienia innych, chociaż przez to zostałam z przycinkiem nazwana śmietniczką, to jest, że każdy wrzuca swój ból do mojego serca - odpowiedziałam, że każdy ma miejsce w sercu moim, a ja mam za to w Sercu Jezusa. Przycinki pod tym względem prawa miłości nie zacieśnią serca mojego. Dusza moja jest zawsze wrażliwa na tym punkcie i tylko Jezus jest mi pobudką do miłości bliźniego." (Dzienniczek, II, 871).

- Czy zdaję sobie dobrze sprawę z tego, poczuwam się, że Bóg obecny w każdym człowieku czeka również na moją miłość braterską i kiedyś przed Nim zdam z tego rachunek, jak wypełniłem Jego Świętą Wolę?
- W świetle Słowa Bożego - czyniąc dobre postanowienie - przepróśmy Boga za wszelkie nasze zaniedbania, winy i grzechy, z pokorą prosząc o ich przebaczenie.

Modlitwa dnia:

Módlmy się: Wszechmogący, wieczny Boże, pomnóż w nas wiarę, nadzieję i miłość i daj nam ukochać Twoje przykazania, abyśmy mogli otrzymać obiecanie zbawienie. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.